

IMELINE LOODU JEHOOVAL

KIITUST TOOB 2

ROHKELT ILU JA TARKUST, PALJU ÕRNUST
JA HELLUST ON JUMALA LOOMISTÖÖS
ARMASTUSEST JA HEADUSEST ON LOONUD
KÕIK ÕNNISTUSED NEED.

SUVINE TAEVAKAAR

Täna rohkelt pilvelaevad teel
vaalaskala ujub seal veel
emu pikajalgselt samme seab
kust pärit ta, kes seda tead

Tiiger allpool seal hiilib veel
keda püüda tahab oma teel
tuul kõik nad ühtekokku aab
mis nüüd edasi siis saab

Päike naeratab, kui seda kaeb
kuis tuul pilvedega asjatab
väike kiisu, uhke lehvik seljapeal
sõidab kellegile külla seal

Pilved kõik pudenevad laiali
ei taha nad koos püsida
tuul lükkab, kokku korjab nad
siis jälle, kõik laiali läheb taas

Kogu taevast valgeid pilvi täis
mõnes kohas tumedaid laike
vaid
ega ometi tuul vihmapiilvi too
päike pilve taha peitu poeb

Suvi algamas taevakaare peal
põuane kuumus sirutab end seal
ainult tuul meid lohutab
päikselisi palgeid jahutab

Tuul üllatusi võib tuua veel
kui vihmapiilved toob kohale
mis värskenduse siis toob
kauni roheluse, õitemere loob

Kui imeline on loomistöö
olgu sinitaevast või tähisöö
tuul ja pilved üheskoos
lugusid võivad vesta ju

SUVI KÄES

Suvi suure kuumise meil tõi
rekordeid palavus nüüd lõi
meie kliimas haruldane see
et sellist suve näeme me.

Jumal ikka hoolitseb me eest
soojuse toob lausa koju veel
mida hing ihata sa võid
sahhaara kõrbe meile ukse ette tõi.

Eks kõva mürinaga lõpeb see
äike muutusi toob veel
maa ohkab kuumuse käes ta
oota veel natuke, juua varsti saad.

Jumal hoolitseb oma loodu eest
kõik oma osa saavad tema käest
kui vaid inimese ahnus see
ei rikuks kaunist loodust veel.

Aeg järjest hullemaks nüüd läeb
ka loodus ägab, lõpu ootuses
kõik loodu, ootab armastust ja hoolt
mis peaks tulema inimese poolt.

Inimene algselt selle ülesande sai
kui oleks Jumalale ustavaks jäänud vaid
paradiis siis olnuks maal
kuid Jumal hea, selle taastab taas.

Kui kaunis aeg tulemas on siis
inimene saab heastada kõik nii
Jumalat ustavalt siis teenida
nautida elu kaunil maal.

Naudi seda kaunist suve sa
just praegu, kuniks kestab ta
suve lõpp on varsti käes
meile pikaks ajaks ta ei jääb

LOODUS LÕPUAJAS

Armastusest puhkenud õitsele
kõik kaunis looduses
marjad küpsevad, õunad puus
kätte on jõudnud sügiskuu

Päikese sära ei taha taanduda
et sügiskuu võiks saabuda
suvi hoogu maha ei saa
aina edasi astub ta

Tuuled tormavad areenile
meie jõudsime kohale
pöörlevad, keerlevad rõõmuga
ühest ilmakaarest teise nad

Pilvedki hakkavad liikuma
vihmaga külla tulevad
soojust jääb vähemaks
ei sügis jää taevasse

Varsti vihmased päevad käes
päike pilvevarju läeb
lehed värvised juba puul
viibki lendu neid tuul

Sügise nägu tihti tormine
vihmane ja tuuline
päevad järjest lühemad
kõhe pimedus võtab maad

Ilmaoludest nüüd aru saa
kõik on nihkes, oigab maa
kas sügise ilu näeme taas
või talv sisse tuiskab kiiruga

Loodus, just-kui haigeks jäänd
palavik – külmavärinad
eks lõpuaja raskused
kajastuvad ka looduses.

ILMAOLUD KÕIGUVAD

Vahepeal hinge saime tõmmata
kui ilm jahedamaks läks ta
uuesti palavus võib üles kerkida
nii üles-alla ilmaolud kõiguvad

looduseski näeme märke me
et viimseil päevil elame
kuumalained – põletav, kui ahi see
tulekahjud, kõik hävitavad oma teel

siis jälle vihma kallab lõputult
tormid, äike kõike purustab
maa oigab, loodus ägab armuta
Jumalalt nad abi ootavad

inimesed, ei tunnista ega aru saa
Jumala loodut hävitavad nad
oma ahnuses nad läinud liiale
ei suuda heastada nad midagi

oma loodut, Jumal ei lase hävitada
tal õigus on see kurjus peatada
ta hävitab need, kes hävitavad maad
heal ja õigel luba, elada uuel maal

ei ole mürgitatud põlde siis
puhtast viljast leiba sõbrale sa viid
puhas vesi päikeses sillerdab
sa naudid elu, sellel puhtal maal

kui kaunis tulevik küll ootab ees
kuid praegu, seda kõike pole veel
kallis sõber, ära heida meelt
ole kannatlik ja oota veel

Jumalale vaid loota veel saab
ära seda oma südames unusta
siis näeme, paradiis puhkeb taas
kõik töötused täituvad

SÜGISILU VÄRVIDES

Kaunis sügisilu looduses puhkenud
nautida saab puude kaunist rüüd
värvide rohket küllust veel
kõik armastusest loodud see

Metsad taamal värvides nad
päikese paistel säravad
kuldkollased vahtralehed puul
imestust ei varja tuul

Lehed vaikselt tuules lendlevad
kaunis vaip siis katab maad
linnud rändele pole asunud veel
eks neidki võlub kaunis sügis see

Taamal üksik, kängus puu
kaunis punases rüüs, lehed päikese
kiirguses säravad, vaata kui kauniks
ehitud nüüd oled sa

Kui palju tarkust, ilu loomistöös
iga aastaag nagu meistriteos
see sügis, kuldses värvirüüs
rõõmu, ilmetlust toob nüüd

Ei kõik nõnda pilvitu see
taevas juba pilvi koguneb
sügisvihmgi varsti teel
ilma poriseks, nukraks teeb

Seniks tunne rõõmu sügisest
värvide kaunist harmooniast
päikese peegeldust järve veel
uduloorist vaikselt hommikul

Halla kirmest õues muru peal
paljajalu, enam käia saa seal
pihlakas päiksetõusust punetab
uus päev on algamas

ÜKS SÜGISENE PÄEV

Pilvedega tahaks sõita ma
kuid nii vihmamaigulised on nad
sügistuuled, vihmapilved taevalael
päike piilub pilve tagant vaid hetke seal.

Ootan, vast tuul puhub ära nad sealt
pilvelaevad siis jälle sinitaeva peal
pole hullu ka sellest midagi
kui ei lähegi kõik sedasi.

Tuul külm, ei kutsu sõitma see
pilved hallid, nukrad on veel
ei tahaks siis olla teel
kui päikese säras pole need

Puudel lehed värvi juba muudavad
kui ruttu küll kõik ajas liiguvad
nii varsti võib lumigi olla maas
siiski, enne sügisilu tahaks nautida.

Ei õnnestu mul minna täna reisima
oma lemmikust pilvelaevaga
tuult, päikest läbi akna kaen
see ongi üks sügisene päev

Lasen mõtetel niisama lennata
hetke, selles sügises saan nautida
kõik kuidagi nii vaikne, rahulik
just kui tormi ette kuulutab.

Eks sügistormidki juba teel
seda kindlasti näeme veel
kuis tuulte maru siis keerutab
puudelt viimsegi lehekese röövivad.

Nii möödubki sügisene päev
meel natuke nukraks jääb
aknast vihmapilvi kaen ma
küll jälle päike paistab taas

UUS KEVAD TAAS

Päev päeva järel taas läeb
uus kevad on jälle käes
päike särab, soojust toob
kauneid tundeid südames loob

Kevad, kõik puhkeb õide taas
linnud rändelt koju tulevad
esimesed lilled õide puhkevad
kõik on nii, nagu ikka, alati

Kuid mingi ootus on südames
kõik pole päris nagu alati
kevad jääb ikka kevadeks
kuid hinges on ootuse ärevus

Tahaks, et kevad tuleks rõõmuga
mitte kurjuses aina kasvaks ta
kannatustel lõppu veel ei näe
sõjal pole otsa ega äärt

Kevadel ei tohiks olla kurba meelt
kaunis loodus puhkeb õitsele
ja ometi ägab loodugi kurjusest
oodates samuti vabastust

Oh Jehoova, millal tõused sa
tean, siis kui sinul selleks aeg
ka sinul seda valus näha on
kui kurjaks läinud inimkond

On palju maailmas inimesi neid
nagu liivateri mereäärsel teil
kes ootavad kannatlikult veel
armastusest puhkevat kevadet

Puhkeb siis õitsele kõik rõõmuga
kaunid aiad, rahu maal
oja vulinas on vaikne muusika
lõokese laulu kaunis meloodia

TORMINE PÄEV

Tormile ei meeldi peitust mängida
ei meeldi puude varju pugeda
et otsida saaks teda sealt
kas peidaks end pilvede peal

Sügistormides seda näeme me
kuis puhtaks pühib enda tee
puud langevad ta ette nad
metsad lagedaks teeb ta

Merel lainetega tormlevad
pilvepiirini tõstab nad seal
merevahus end pesevad
pilvedel tere ütlevad

Siis rannale nad taanduvad
kõik pahupidi keeravad
maja katused panevad lendama
ei peitust mängi nad

Tormituuled pole veel raugenud
ilm heitlik, vihmapiilvi korjab ta
kõle ja nukker on päev
sügisene kaamos on käes

Äkki päike piilub pilve varjust ta
rõõmsaks läheb kõik taas
ta lükkab kõik pilved kõrvale
sinitaevale teeb vabaks tee

Sügis oma tormid kokku korjab ta
kui ära hakkab minema
natuke aega selleks läheb veel
olge kannatlikud te

Päike nüüd taevas naeratab
sügisvärvide ilu peegeldab
tuul vaiksemaks on jäänd
loojangule vastu läheb see päev.

TUULINE LUMESAJUS PÄEV

Tuul pilvelaevu kokku ajab ta
sõitma mind meelitab
halli taeva taustal jälle sõuavad
rohkest lund endas kannavad

Üks pingviinike ahmib õhku seal
jääkaru istub pilveveere peal
pilvelaev lund vaid tõi
tuul kokku ajab nüüd neid

Kaselehed puul, nagu kardin see
lumest sädeleval teel
kibuvitski punetab veel
marjad nagu pärlid lumes need

Lund sajab, sajab aina veel
valged on kõik rajad, metsateed
puud valged kroonid peas
seisavad uhkelt teeääres reas

Pakane sisse marsib ka
mis talv see ilma minuta
muidu lumi alles ei jää
jääkristallide sädelust ei näe

Ei seekord sõitma minna saa
tuul tormiseks läheb ta
igatsuses pilvi vaatan ma
küll kord jälle sõita neil saan

Las nüüd talvetuuled keerlevad
lumehelbed tasa maale langevad
külm oma vigureid teeb nüüd
alanud on talve kristallide revüü

TALV JÄLLE KÄES

Talv äkki paiskas valla oma väravad
kattis kõik lume valge säraga
talve muinasjutt võib jälle alata
kuid igal aastal erinev on ta

Päike sillerdab vastu lumepealt
keegi puistab kristalle seal
lumehelbed vaikselt langevad
tuules oma kohta otsivad

Raagus puud valges vaikuses
pitsilises sallis kaunid nad
loodus vaikides ootav veel
valguse varjud katustel

Loodus just-kui talveunne jäänd
lumi, nagu udusulest tekk on peal
kuused seisavad, kui tunnimehed seal
valged kasukad ja mütsid peas

Taamal metsatalu paksu lume all
ainult korsten näha tal
lummemattunud metsatee
kas elab seal keegi veel

Tuul tuisumöllus keerutab
siis äkki miski meenub tal
hetkeks peatub ta teel
midagi nagu oleks puudu veel

Lumises tuisumöllus seal veel
külmapoiss vantsib oma teel
tule rutem, tulen, oota sa
natuke seda valget ilu vaatan ma

Küll jõuame veel möllata
tuisuvallid pilvedeni ajada
veekaaned katta kinni kõik
lume laulu käies kuulda või

ESIMENE LUMI

Täna hommik esimese lume tõi
kui kauaks maha jääda ta võib
esimene lumi ikka ära läeb
ta peatuma kauaks ei jää.

Siiski, olgu esimene või teine see
rõõmu teeb ühtemoodi ta veel
sügise kaamos hakkab taanduma
talv tuleb imelise valge lume vaibaga

Kinni katab sügise pimeduse siis ta
peale selle silmarõõmu pakub ka
kui kaunis valge, puhas särav see
oleme talverõõmude poole teel.

Talv valge ballikleidi selga saab
puud ehitud kõik valge looriga
lumi su jalge all mõnusalt krudiseb
tuul lumehelvestega tantsu keerutab.

Esimene lumi ikka meenutusi toob
kauni talve silmade ette loob
Jehoovalt just-kui kauni kingi saad
talveilust postkaardiga

Jehoova, suurim kunstnik, keda eales tean
ta loomistöös kõik nii kaunis, hea
tõelist talveballi näed, lumetormis teel
kauneid jäälillid aknal veel

Esimene lumi ikka ära sulabki
uus lumi varsti tuleb tagasi
sügis lehvitab enne meile veel
kuid teame, et talv on teel

